

311.

Отъ Костурско *).

Де съ чуло и видело
На сонъ мома да съ кради
Мегу майка, мегу татко,
Мегу деветъ нейни браќа,
Мегу нейни осумъ сна'и.
Па гя зе'а, ѿ носі'я
Љ носі'я во ливади,
Дѧ удрїа два чадора,
Еденъ зеленъ, други червенъ.
Съ разбуди мала мома,
Отговоре мала мома:
„Море лудо, море младо!

А подай ми фрѣшко ноже
Да посеча блага лапка,
Да накісна моя уста;
Па да одишъ д' она чешма,
Донеси ми ибрикъ вода,
Да оладамъ мое сѣрце.“
Съ измами лудо младо,
Па си оде, взеде вода;
Съ умори мала мома.
Ка ми дойде лудо младо,
Кѣде виде мала мома,
Само лудо съ умори.

312.

Дали легна, дали заспа,
Дали виде сонъ за мене,
Какъ що видохъ я за тебе?
Съ сторихме два голѣба,
Летнахме вишно, високо,
Ніе токмо зевгарично
Съ качихме ливагя-та,

Богъ да биетъ берачи-те,
Що дойдоха нѣ скорнаха.
Си летнахме ніе токмо,
Съ качихме на лозіе-то;
Богъ да біе аргати-те!
Що дойдоха нѣ скорнаха.

313.

„Стойно, мори Стойно!
Утре ке ти дойда.“ —
„Немуй, лудо, немуй,
Вая вечеръ не иди.
Дойди, лудо, дойди,
Дойди утре вечеръ;
Майка ке ми оди

Горни воденици.
Облакъ кя ѿ вати,
И гратъ кя завѣрни,
Порой кя ми стечи,
Майка кя остани,
Па ти да ми дойдишъ.“

314.

Чіе етъ онова чупче
Онде на рид-о що седи

На рид-о оданде река-та,
Турено како колоната,

*) Тіе трина'есетъ песни сѣтъ отъ Костурско.